

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1485/2022
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Топлица Младеновић адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Милош Василијевић адвокат из ..., ради редукције уговора о поклону и повреди права на нужни део, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2029/17 од 04.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Крагујевцу да се о ревизији тужених, изјављеној против пресуде тог суда Гж 2029/17 од 04.04.2018. године, одлучује као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2029/17 од 04.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2029/17 од 04.04.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 1695/11 од 14.11.2016. године којом је утврђено да је уговором о поклону овереним пред Општинским судом у Краљеву Ов. 9702/04 од 24.12.2004. године, закљученим између поклонодавца ДД из ... и поклонопримца ББ из ... и уговором о поклону овереним пред Основним судом у Краљеву Ов 500/11 од 25.05.2011. године, закљученим између поклонодавца ББ из ... и поклонопримаца ВВ и ГГ обоје из ... повређен нужни део тужиоца, и извршена редукција наведених уговора о поклону у мери неопходној за намирење нужног дела, тако што је утврђено да је тужилац сувласник на $\frac{1}{4}$ стана који се налази у ... у улици ... број .., површине 26,10м², на парцели .. КО ... по основу права на нужни део као стварног права иза смрти своје мајке, покојне ДД бивше из ..., што су тужени дужни признати и дозволити му да припадајући део издвоји и преузме у државину и да се укњижи код надлежних органа (став први) и обавезани тужени као солидарни дужници да у року од 15 дана од пријема пресуде на име трошкова поступка плате тужиоцу износ од 89.100,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили посебну ревизију предвиђену чланом 404. Закона о парничном поступку.

Поступак у овом спору започет је тужбом која је поднета 21.07.2011. године. Према одредби члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу тог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09 - ЗПП). Одредбом члана 395. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. тог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 3/21 од 18.06.2021. године дозвољена је посебна ревизија тужених, изјављена против пресуде тог суда Гж 2029/17 од 04.04.2018. године. По оцени тог суда, о изјављеној ревизији потребно је одлучивати да би се размотрило правно питање од општег интереса да ли наследник, који у поступку за расправљање заоставштине није истакао захтев за признање нужног дела, може такав захтев остваривати у парници, с'обзиром да правноснажно решење о наслеђивању везује учеснике оставинског поступка у погледу захтева који произилазе из наследноправних односа. Потреба одлучивања о ревизији тужених, по схватању надлежног другостепеног суда, постоји и ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд није везан оценом надлежног апелационог суда о дозвољености ревизије изјављене на основу члана 395. ЗПП. Апелациони суд у таквој ситуацији даје само прелиминарну оцену о томе да ли сматра да треба допустити изјављивање ревизије у одређеном спору, али о питању да ли треба дозволити изузетну ревизију у последњој инстанци одлучује Врховни касациони суд. Управо из тог разлога се изјашњење апелационог суда о дозвољености ревизије предвиђене чланом 395. ЗПП, означава као „мишљење“ или „предлог“.

По становишту ревизијског суда, у овом случају нема места одлучивању о ревизији тужених ни из једног од разлога које наводи Апелациони суд у Крагујевцу. Спорно правно питање разрешено је како у правној теорији, тако и у пракси судова. Тужби за заштиту нужног дела, којом се захтева смањење тестаменталног располагања или враћање поклона, има места ако нужни наследник претендује на нужни део као стварно право и ако у оставинском поступку није уопште или није правилно расправљено о том његовом праву. У конкретном случају, правноснажним решењем обустављен је поступак за расправљање заоставштине покојне ДД због непостојања имовине која би била предмет наслеђивања. У таквој ситуацији, тужилац може поднети тужбу за утврђење свог права на нужни део, јер оставински поступак није правноснажно окончан решењем о наслеђивању. Пример из судске праксе - сентенца приложена уз ревизију, не оправдава одлучивање ради уједначавања судске праксе, јер је поступак у којем је та одлука донета покренуо наследник који је учествовао у оставинском поступку и у том поступку није истакао захтев за нужни део, а тај поступак је окончан правноснажним решењем о наслеђивању.

Из ових разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужених није дозвољена по вредности предмета спора. Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) прописано је да је ревизија

дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона (31.05.2014. године).

У поднетој тужби вредност предмета спора одређена је износом од 200.000,00 динара. У време подношења тужбе динарска противвредност 40.000 евра, обрачуната по средњем курсу Народне банке Србије (1 еврo = 104,6841 динара), износила је 4.187.364,00 динара.

Из изложеног следи да је вредност предмета овог спора нижа од меродавне вредности за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић